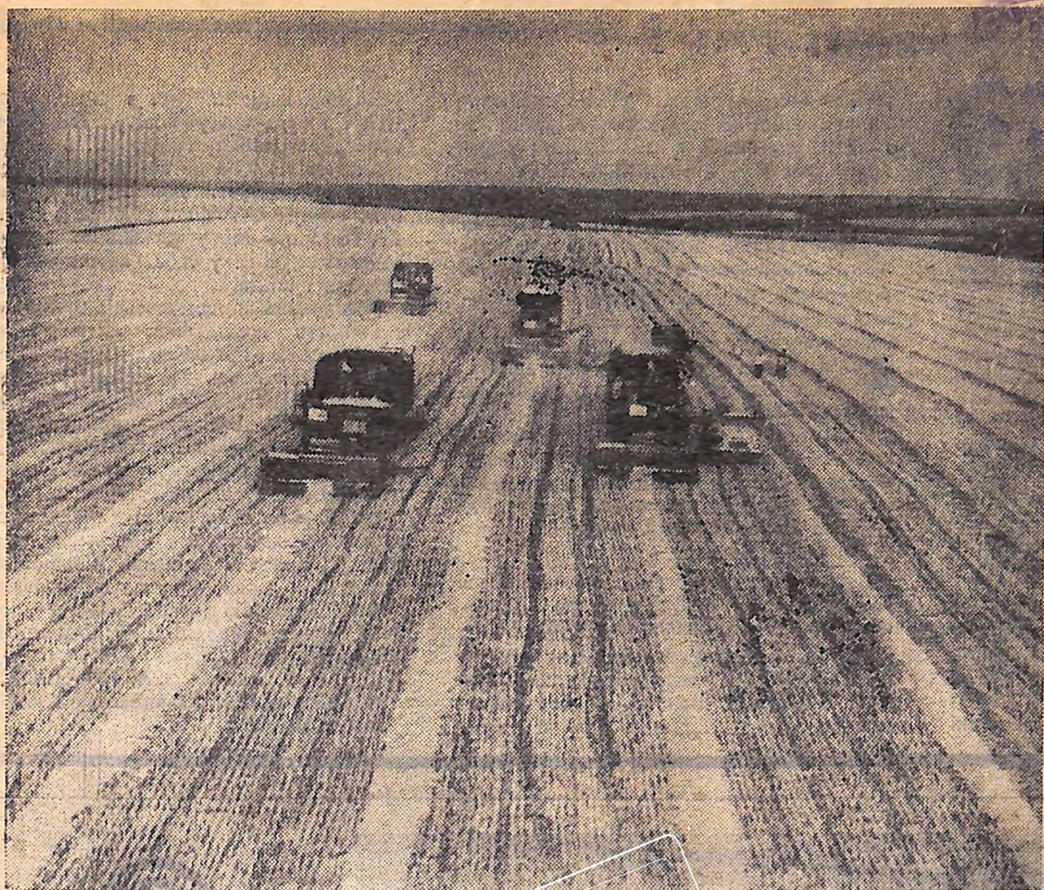

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

ПРО ПЛЕНУМ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

24 липня 1974 року відбувся Пленум Центрального Комітету Кому-
ністичної партії Радянського Союзу.

На Пленумі виступив Генеральний секретар ЦК КПРС тов. Л. І.
Брежнєв.

Пленум розглянув питання першої сесії Верховної Ради СРСР дев'я-
того скликання і прийняв відповідну постанову.

1. ВЕРБЛЮЗЦІ НЕ ПІДВОДЯТЬ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОМБАЙНЕР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ
ІМ. Д. ПАРТІЗАНСЬКОГО

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

№ 90 (1882).
Рік видання XV

ЧЕТВЕР, 25 липня 1974 року

Ціна 2 коп.

Сьогодні попереду

**ЖНИВА НАБИРА-
ЮТЬ РОЗГІН. МОЛО-
ДІ КОМБАЙНЕРИ ОБ-
ЛАСТІ АКТИВНО
ВКЛЮЧИЛИСЬ У
ЗМАГАННЯ ЗА ПРА-
ВО ВИБОРТИ ВІМ-
ПЕЛ «МК»**

Володимир ЧЕПІК з радгоспу «Устинівський» Ус-
тинівського району — намотив 1417 центнерів
зерна;

Дмитро ГРИМИЧ з радгоспу «Устинівський» Ус-
тинівського району — 1322;

Анатолій ДЖЕНКО з радгоспу «Інгульський» Ус-
тинівського району — 1096;

Віктор СЕНДЗЮК з колгоспу імені Кірова Боб-
ринського району — 1025;

Володимир МОЧАЛОВ з колгоспу «Дружба» Го-
лованівського району — 990;

Микола ЛЕЩЕНКО з колгоспу «Україна» Новго-
родківського району — 969;

Володимир БИЧЕНКО з колгоспу імені Фрунзе
Компаніївського району — 885;

Василь КОЗЯР з колгоспу «Дружба» Голованів-
ського району — 870;

Григорій НАЗАРЕНКО з колгоспу імені ХХІ з'їз-
ду КПРС Бобринського району — 735;

Степан СУЛЬЖИК з колгоспу «Україна» Новго-
родківського району — 733;

Михайло КОВТОНЮК з колгоспу «Білошівка»
Гайворонського району — 651;

Віктор БАСКОВ з колгоспу «Ленінський шлях»
Долішнього району — 577.

Колгосп «Україна», що в селі
Верблюзці Новгородківського ра-
йону, має більше 10 тисяч гектарів
орної землі. Близько половини її
займають зернові культури. Вони
вже такі, що аж просяться під ко-
су. Нещодавно на ці бурштинові
кряжі живий вал виніс 28 ком-
байнів. І тепер хлібороби лічать час
не днями, а годинами. Поряд з ко-
муністами, ветеранами ударно пра-
цюють комсомольці. Їх, комсомоль-
ців, більше сотні. Понад шістьдесят
беруть безпосередню участь у зби-
ранні — за кермом комбайна, авто-
машини чи трактора. Більше півсот-
ні старшокласників допомагають
своїм батькам на току.

До речі, тік тут асфальтований,
обладнаний зерноочисними ком-
плексами «ЗВ-10» та «ЗВ-20». Це
дає змогу за лічені хвилини як роз-
вантажувати, так і навантажувати
машини. Тому шофери роблять за
день по 6—7 рейсів на Кушівський
хлібоприймальний пункт і по 12—13
рейсів від комбайна на тік.

За перші два дні жнив механіза-
тори колгоспу поклали у валки май-
же третину посівів зернобобових
культур і почали вибірково підби-
рання валків. Четвертого дня було
виконано план продажу гороху і
розпочато продаж пшениці. Першу
«червону валку» повів Анатолій Гу-
лименко. А з ним — Григорій Шпак,
Володимир Чорний, Леонід Олек-
сієнко, Віктор Титаренко, Федір
Бузько, Іван Ситник.

Сьогодні на рахунку колгоспних
водіїв понад 16 тисяч центнерів до-
ставленого на приймальний пункт
зерна.

Успіху сприяє те, що досвід літніх
поєднується із запалом молодих,
що чітко діє диспетчерська служба,
штаб оперативної інформації.

В. ЦВЯХ.

На фото: ліворуч — агрегати на
збиранні врожаю; внизу — молоді ком-
байнери комсомольці С. СУЛЬЖИК
(ліва) і помічник О. МАКАРЕНКО.
Фото А. БУДУЛАТЄВА.

ВСЕГОТОВНІСТЬ ВАМ, ЖНИВА!

■ Підготовчий період: чітка організація, діловитість.

■ Зобов'язання вище минулорічних. ■ *Всупереч приххам
погоди* ■ Кожну зернину — в комору!

М. ТИТАРЕНКО, другий секретар Маловісківського РК ЛКСМУ.

ських організацій колгоспів, рад-
госпів, підприємств і установ. На
порядку денному йшло обгово-
рення питання про активізацію
участі молоді на збиранні вро-
жаю 1974 року. Керуючись поста-
новкою ЦК КПРС і Ради Міністрів
СРСР «Про заходи по забезпечен-
ню збирання врожаю і заготівель
сільськогосподарських продуктів
у 1974 році», учасники семінару
оголосили, що нинішні жнива для

молоді району мають стати, як ні-
коли, масовими. Під час семінару
узагальнили досвід роботи ком-
сомольсько-молодіжних трактор-
них бригад колгоспу «Перше
травня», які в минулому році ви-
ступили ініціаторами соціалістич-
ного змагання в області за якісне
й без втрат збирання ранніх ко-
лосових і добилися показових ус-
пхів. Така практика, як вивчення

і дає позитивні наслідки. На по-
чатку косовиці в колгоспі імені
Свердлова комітет комсомоль-
ської організації, очолюваний Ма-
рією Колечкіною, звернувся до
всіх комсомольців і молоді гос-
подарства із закликом: «Кожен
повинен внести свою частку пра-
ці в кожному пригріз зерно, щоб
міг з гордістю сказати: «Батьків-
щино! Тобі мій хліб!». Звернення
прозвучало на відкритих комсо-
(Закінчення на 2-й стор.)

досвіду кра-
щих серед
кращих широ-
кою аудито-
рією комсо-
мольського ак-
тиву, виявила-
ся вчасною

ЗАПОРУКА МИРУ

Перебування Леоніда
Ілліча Брежнєва на зем-
лі братньої Польщі, теп-
лі зустрічі, щирі слова
на адресу Радянського
Союзу і особисто това-
риша Брежнєва свід-
чать про те, що наші
країни пліч-о-пліч йдуть
до досягнення великої
мети — зміцнення миру
між народами. І дружба
соціалістичних країн —
запорука єдності про-
гресивних сил світу.

Л. ЮРИШ,
доярка радгоспу
«Червоний земле-
роб».

Бобринський район.

КРАЩИЙ комбайнер району
Андрій Циганенко з колгоспу
«Пам'ять Леніна» напередодні
жнив дав слово перевершити свій
минулорічний ужинок. Тоді моло-
дий хлібороб намотив понад
сім тисяч центнерів зерна і ви-
йшов на перше місце в соціаліс-
тичному змаганні. Враховуючи
складність нинішніх жнив, важко
пересекіти значення ударної за-
явки передового механізатора —
в ній прозвучало стремління всіх
молодих хліборобів району не
пошкодувати своєї праці, щоб і у
визначальному році п'ятирічки
був кіровоградський мільйон тонн
хліба.

Це бажання підкріплене повсю-
ди конкретними справами і захо-
дами. Ще в минулому місяці рай-
ком комсомолу провів семінар
секретарів первинних комсомоль-

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

ТІЛЬКИ
З ВІДДАЧЕЮ

НИНІ пастав час підбиття підсумків в комсомольській політосвіті комсомольських працівників, перевірки дієвості цієї системи і визначення завдань на наступний навчальний рік. Успіх занять залежить від багатьох чинників. Іноді навіть незначна деталь відбивається на роботі гуртка. А їх у нас в районі — двадцять дев'ять. Тож і потрібно своєчасно зробити предметний аналіз здобуткам і ухищенням.

Немало корисного приніс минулий рік. І це, перш за все, наслідок палкої організації занять. Кожен зрив, або ж погане відвідування не обходились без обговорення. Члени райкому комсомолу виїздили на місця, де вивчали роботу гуртків, якість подачі програмового матеріалу. Зібрані дані обговорювались в

райкомі. Так, на бюро було заслухано питання про політичний виховання молоді в колгоспах імені Шевченка, імені Калініна, в колгоспах «Росія» та імені Богдана Хмельницького. І якщо на прикладі перших двох гуртків було піднято критичні зауваження, то досвід решти двох узагальнено як кращий.

Близько сесію юнаків і дівчат навчались у гуртках комсомольської політосвіті. Перш за все, ми подбали про те, щоб програма занять була їм близькою, цікавою. Було розширено діпазон гуртків. Молодь навчалась за програмами «Біографія В. І. Леніна», «Наш Ленінський комсомол», «Молоді про партію», «Основи економічних знань», «Основи комуністичної моралі» та «Основи правових знань».

Впровадження економічних гуртків, якіх, до речі, не було в минулому, дало свої позитивні наслідки. Молоді виробничники почали свідоміше ставитись до виконання завдань, по-господарському розпоряджатись своїм часом, використовувати техніку. Про це свідчать трудові успіхи хоча б бригади Апатолія Харкавого з колгоспу імені Ульянова, яка в дні

роботи комсомольських з'їздів працювала на закономірному паліві. Доречно нагадати, що саме в цій бригаді народився почин — виростити на 100 гектарах стоцентнерний врожай кукурудзи.

Видні наслідки і від вивчення основ правових знань. Якщо раніше серед деякої частини юнаків траплялись правопорушення, то тепер їх немає. Усвідомлення своєї відповідальності перед суспільством дисциплінувало молоді.

ДБАЛИ ми і про високу якість занять. А вже відомо, що слухач, якого не зацікавив виклад матеріалу, — втрачений слухач. Тож великої уваги райком комсомолу надавав підготовці пропагандистів. Щомісяця вони збирались на семінар. Тут члени методичної ради РК ЛКСМУ надавали їм допомогу, аналізували рівень занять.

Зараз проходить комплектація сітки комсомольської політосвіті. Ми прагнемо зробити все, щоб кожен юнак і дівчина, які не навчаються заочно або у школі робітничої молоді, не залишились поза гуртками. Врахуємо недоробки минулого року. Подбаємо про те, щоб

усі пропагандисти були з числа членів КПРС і мали вищу освіту. Незабаром проведемо районну конференцію пропагандистів, на якій детально обговоримо усі аспекти роботи. Думаю, що доречно буде обмінюватись показовими заняттями. Це дасть змогу керівникам гуртків запроваджувати у себе кращі методи ведення гуртків.

При кожній комсомольській організації є кабінет політосвіті. Літні місяці комсомольські працівники і пропагандисти використовують для поповнення наявності, посібників. Значну допомогу надають і бібліотечні працівники, які вже сьогодні добирають і комплектують літературу на допомогу слухачам і пропагандистам.

Отже, роботи багато. І ми націлюємо секретарів комітетів комсомолу, щоб сьогоднішній поряток вирішення питань не відкладали в навіки, а щоденно займалися підготовкою до нового навчального року, який, за традицією, розпочнемо Ленінським уроком.

А. ІВАХНЮК,
другий секретар Ульяновського райкому ЛКСМУ.

ВСЕГОТОВИСТЬ
ВАМ, ЖИВИ

(Закінчення).

мольських зборах, текст його вміщено в стінній газеті «Комсомолец». Юнаки і дівчата колгоспу годі ж на зборах дали слово не допустити втрат хліба, кожен, незалежно від зайнятості під час жнив відпрацює на току по чотири дні.

Характерною ознакою нинішніх збиральних робіт є конкретність завдань, намагаючись точніше накреслити рубіж. Визначено це тим, що в районі виріли дорідні хліба, густі, туго налиті. Спеціалісти, а вони завжди обережні в прогнозах, за попередніми підрахунками заявляють — гектар виставить не менше 33 центнерів зерна. Завдання зараз стоїть так: завести в комори хліб у тій кількості, в якій він виріс. Тому молоді хлібороби району повсюди пзали підвищені соціалістичні зобов'язання на час косовиці, дали слово поставити надійний заслін будь-яким втратам зерна.

Часті дощі стають на заваді масовому початку збиральних робіт. Та, всупереч примхам погоди, косовиця ранніх зернових йде — хліб не чекає. В цих умовах організаторський робітник комсомолу райком надає особливого значення. В усіх 15 колгоспах і двох радгоспах вже працюють штаби «Жнива-74». На відміну від минулого року вони підбивають підсумки змагання молодих комбайнерів, водіїв, зайнятих на перевезенні зерна, щодня висвітлюватимуть хід змагання в інформаційних бюлетнях, щодня влучатимуть переможцям перекідні зипели комітетів комсомолу прямо на робочих місцях.

Очолює діяльність всіх штабів районний штаб «Жнива-74», створений при райкомі комсомолу.

Важлива ділянка роботи в гарячу пору косовиці чекає і на комсомольських дозорців. Якісне збирання хліба — головне завдання зараз — повинно перебувати під їх принциповим контролем. Центр роботи «пржектористів» перенесено зараз із штабів на пости «Комсомольського прожектора». Адже господарське око найнеобхідніше на полі, на току, на шляхах перевезень хліба, там, де йде боротьба за кожну зернину нового врожаю.

ФАБРИКА
ЧЕКАЄ МОЛОДИХ

Олександрійська фабрика діаграмного паперу — місце підприємства. Не лише тому, що працює воно всього рік, а й від того, що переважна більшість робітників — юнаки і дівчата.

В новому корпусі пущені в дію два цехи. Біля новеньких верстатів білі рулонні папери, і молоді дівчата тут — справжні господарі. Надія Синельникова, заступник секретаря комсомольської організації підприємства, яка разом з товаришами приїхала сюди з Ленінграда, розповіла, з чого починалась фабрика. Леонід Волошин, Олександр Кудряшов, Вячеслав Катаєв, Валерій Шеремет монтували тут перші шість верстатів.

— Нову техніку вивчали самостійно, — згадують хлопці. — Коли починали монтаж, було дуже скрутно. Точніше, складно. Тепер молоді стали на ноги. Комсомольці завдячують старшим робітникам, які підтримують новачків. Досвідчена робітниця Н. І. Тютчина допомагала Ларисі Ульовій і Ларисі Сидоренко, дбайливо доглядала за роботою дівчат. І усіх їх приїшли: вони зараз довели норми виробітку до 120—130 процентів.

Надія Синельникова захоплено розповідала про перспективи фабрики, хвалилась, що їх продукція розходиться практично в усі братні республіки нашої країни. Відчути було, що дівчина вболіває за колектив, її наспереди турбує те, що на підприємстві неспостачає робітників. Але тої, який зажають «старожилів», тут по-справжньому боївовий.

Г. ЛУЦЕНКО,
студентка І курсу факультету журналістики
Київського держуніверситету.

ПРОФЕСІЯ БАГАТО — ОБЕРНІ СВОЮ

Чимало з вас, наші юні читачі, просять розповісти про спеціальність майстра по ремонту телеапаратури. Відповісти вам ми попросили Я. А. АНДЕРША — одного з кращих працівників Кіровоградського радіотелевізійного цеху, який займається ремонтом апаратів.

ЛІКАР
ГОЛУБОГО ЕКРАНА

О шостій годині ми як завжди збирались припинити роботу. Раптом задзвенів телефон. Схвильований чоловічий голос у трубки поспішав так голосно, що всі в кімнаті почувли: «Відремонтуйте мій телевізор... Будь ласка! Не стало звуку, а день сьогодні знаєте який!».

Тяж, ми знали, що сьогодні має відбутися хокейна зустріч, від якої залежало бути чи не бути нашій збірній чемпіонами світу.

Зрозуміло, я міг і не піти. Робочий день уже скінчився. Але сам, напевне, не дивився б цю зустріч спокійно, коли б знав, що хтось не має такої можливості.

Нашу професію, як не дивно, можна порівняти з лікарською. Різниця в тому, що лікар повертає здоров'я, а ми на-

стрії. Особливо багато роботи перед святками. Тоді особливо прагнемо потрапити до всіх, у кого зламано телевізор.

Ще в школі я любив конструювати, збирав різні радіоприймачі. Тому після закінчення десятирічки роздумів не було: відразу подав документи до Кіровоградського технічного училища № 1.

У нашій професії важливо постійно поновлювати знання. Мрію поступити вчитися до інституту радіоелектроніки, щоб не тільки ремонтувати телевізори, а й конструювати їх самому.

Тож нагадуємо вам, юні друзі: цю спеціальність ви зможете набутися в Кіровоградському ТУ № 1. Приймають сюди юнаків та дівчат, які закінчили десять класів і мають направлення підприємства зв'язку чи «Укррадіотелев'їсту».

«Чим займається провідник пасажирського вагону?», «Де можна оволодіти цю спеціальність?», «Кого беруть у провідники? — такі питання дуже часто знаходимо ми у ваших листах. Сьогодні про свою спеціальність вам розповідає Надія Сфремівна САНКО, провідниця Знам'янського вагонного депо.

ЩОБ ЗАВЖДИ З ЛЮДЬМИ

Поїзд наш відправляється о чотирнадцятій годині дві хвилини з Кіровоградського вокзалу до Москви. Перед його від'їздом ми збираємось всією бригадою: начальником поїзда, провідники та електромонтер. Приходимо раніше, звичайно. Тому що вже заздалегідь маємо роботу. Состав подають нам готовий — весь блищить. Отримуємо білізду, кондитерські вироби, журнали. З цієї хвилини і починаються наші основні турботи. Я так розумію свої обов'язки — робити все, аби людям у поїзді було приємно.

Черешням і бездушним бути на транспорті не можна. Я — член бригади комуністичної праці. Боротись за це значення не легко. Адже у вас безліч турбот. Ми й

періодичні видання розноводжуємо, і частуємо смачним чаєм, і постілаємо. Робимо все це так, щоб було приємно пасажирам їхати у нашому вагоні. Вимоги до провідника наших днів зриваються зростають, порівнюючи з тими, які були 20—30 років тому. Чи думав, приміром, провідник тих часів, що йому потрібно буде знати іноземну мову. А зараз у службових купе наших дівчат побачите підручники англійської, французької, німецької мов. До нас у Кіровоград часто приїждять друзі з Болгарії. Тож і болгарську не завадило знати.

Оволодіти спеціальністю провідника можна безпосередньо в Знам'янському вагонному депо при одній умові — вік 18 років і освіта 10 класів. А молоді як так сказати, якщо з людьми цікаво працювати і країну свою вивчити хочеш — їди в провідники.

УРОЖАЙ-74

„Д-74“

У нашому колгоспі кукурудза займає важливе місце. Перевиконавши піврічний план виробництва молока і м'яса тому, що мали вдосталь і силосу, і концентратів. Тож і північного року під качанням відвели 380 гектарів. На 125 з них цю культуру вирощує наша механізована ланка.

Успіх скривив, і, схваливши Завернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу, ми взяли підвищені соціалістичні зобов'язання. Гаряче відгукнулись і на лист механізаторів Кіровоградської, Одеської і Черкаської областей до всіх кукурудзодів країни і боремоси за підвищення врожаю кукурудзи,

зобов'язалися виростити по 80 центнерів на кожному гектарі.

Посіяли цю культуру з дотриманням усіх правил, у сім'ї строкі. На всій ділянці провели доскодові і післясходове боронування. Міжряддя спушили на глибину 10—12 сантиметрів. На кожному гектарі дотримана потрібна густина рослин. І хоч часто йдуть дощі, вже підживили рослини вуглець мінеральними добривами і вони добре пішли в ріст. При осінньому підживленні палашували робочі органи так, щоб пригнорнути бур'яни.

Все йде за робочим графіком.

О. ЛІНЧЕВСЬКИЙ,
кукурудзод колгоспу «Прогрес»
Новомиргородського району.

МАЛИЙ хлопчина, син містечкового теслі, бігав коліс над млинцями Виссю, береги якої позростали осокою та очеретом. Він виріс і став відомим українським письменником, який у своїх творах прославив рідний степовий край, його людей, самовідданіх трудівників.

Але то був довгий шлях життя, подолання труднощів, наполегливої роботи і навчання.

потім Велика Вітчизняна і знову відбудова... Все це для сучасної молоді — історія.

Саме така книжка Юрія Мокрієва. Автор кількох десятків прозових творів, зокрема, загальновідомого роману «Плавні палатюк», який свого часу був премійований на конкурсі ЦК АКСМУ, багаторіччя, з яких деякі йшли і йдуть на сцені нашого театру і в клубах, поставлені колективами художньої самодіяльності, сценарії, дотепні гуморески. Юрій Мокрієв сам був учасником багатьох знаменних по-

литий містечковий хлопчина «потрапив у коло літераторів, кінорежисерів, художників, конструкторів...». Найрадієшним для нього стало у цей період те, що робітники «Арсеналу» («Ного я вважаю своїм вузлом», — з такою пише автор) ухвалили взяти над ним шефство. Що воно було плідне — цьому свідчення сама біографія письменника.

Книжка за книжкою, п'єси за п'єсою... З великою любов'ю, тепло і щиро згадує Ю. Мокрієв своїх незабутніх сучасників, побратимів, соратників по праці — О. Корнійчука, В. Василька, Остапа Вишню, О. Довженка, М. Рильського, В. Сосюру, І. Кочергу, Я. Качуру, М. Шпика, Є. Фоміна, А. Головка, О. Конилека, С. Скаренка, А. Малишка. Цвіг нашого культури, літератури! Пай-олиця з шматком паші земляк грудився на цій шіві.

Він працює і зараз. Книжка спогадів — теж творчий дарунок для молодих, для тих, хто риниться, вибирає свій шлях, пробує сили.

Завжди доли представляли старшого покоління — вони жили у прекрасній час, з прекрасними людьми. Але і для тих, хто тільки виходить у дорогу, зготовано не менш цікавий шлях. В місці для творчої, грудової звитяги.

«...Література живе! — кімчає Юрій Мокрієв свої спогади. — Не припиняється її зріст! На зміну приходять нові творці...». Вони мають вчитися на досвіді старших.

Олександр МОТОРНИЙ,
член Спілки письменників України.

Колесня Ур-лейської лікар-ки від райкому партії, райвиконкому, рай-вськомату, обл-здоров'я і л у наркомздор о в'я РРФСР.

Невтомна робота Феодосія Деомидовича підзна-чається медаллю «За трудову доблесть». Дружина Марія Миколаївна — нагороджується Почесною грамотою Пензенського обласного комітету. Приємним сюрпризом стала звістка від колишнього пілота літака «Урлейська дільнична лікарня» Михайла Качалова.

Колишній ас писав: «У грізному сорок третьому нашому екіпажу, як одному з краших, командування шостої авіабригади довірило сісти на літак, виготовлений на Ваші заощаджені кошти. Вручаючи його, командир авіапункту сказав нам, що людина, з ініціативи якої «народилася» ця машина — великий патріот Батьківщини. Багато бойових вильотів на рахунок Вашого літака. Ми не підвели тих, хто працював в тилу, допомагає нам кувати перемогу. Минув час, але як зараз бачу урочистий день зльоту того крашеня. І в пам'яті назавжди зберігається Ваше ім'я, тов. Гетьманець».

Ліст Качалова — був найціннішою винагородою за останні дні. Не схиливши до розуміння, Феодосій Деомидович перечитував його кілька разів. Це значне спільнотування з пілотом «х-ного літака», що так насамперед налагодили, несподівано обірвалося. Три-чотири рази Гетьманець нічого не знав про його подальшу долю, як і про долю втраченої йому машини. Прикро було усвідомлювати, що хоробрі льотчик міг загинути, як загинули у повітряних боях з «юнкерсами» та «месершмітами» сотні відважних синів Батьківщини. Та Качалов озвався. Через тридцять літ. Цей характерний почерк, який напевне оцінкавалися графологи, неможливо було сплутати ні з яким іншим. Виразні рубані літери з декоративними хвостиками під різким кутом падали чіткими рядками, як ви-сека трава під змахом коси. До того ж падали не вправо, а зліва, чим, власне, цей почерк так різко й виділявся у віці. Михайло Іммофільович писав: «Дорогий мій лікарю і напівлітній людина! Пишу Вам, як старий солдат, за плечима якого дев'ять поранень і контузій. Як зараз пам'ятаю той день, як шоста авіабригада Військово-Повітряних Сил, де я служив, приймала Ваш літак. Це було потрясіння здорово! Людей, подібних Вам, налічува-лись одиниці. Це героїзм наповнює про-бл. В статтях, які мені вивало про Вас читати, тільки побіжно згадується про Вашу діяльність в роки Великої Вітчизняної. А про неї треба було б згадати в усіх дзвоні: хан усі знають, які бувають люди на світі! Маю намір написати про Вас у «Правду» і мі-ністру товаришу Петровському. Бере-жіть себе для сім'ї Батьківщини. Ви мусите жити довго». На конверті — адреса: Дніпропетровська область, мі-сто Зеленоводськ, вулиця Садова.

Та це — потім. Тоді ж у кінці сорок четвертого у засніжену Ур-лейку прибув ще один лист у відомчому конверті. Але від кого! Писав Микола Олександрович Семашко, перший народний комісар охорони здоров'я РРФСР, що протягом багатьох років незмінно очолював цю важливу ділянку роботи, особистий друг Володимира Ілліча, видатний радянський і партійний діяч. На офіційному бланку, де стояло прізвище відправника, заслуженого діяча науки

(Продовження. Поч. в номерах за 11—29 червня, 2—23 липня).

• Володимир Базилевський

документальна повість.

професора Семашко, від руки було написано:

«Дорогий Феодосію Деомидовичу! Приємно було читати про Вашу велику роботу на тих сільських лікарських дільницях, де вам довелося працювати. І ще приємніше було читати про свідість Вашої думки, про те, що Ви не спочиваєте на трафаретах, а шукаєте нового, свіжого, кращого».

Несподівано викликали в Моск-ву. І ось сивий з високим чолом і білою борідкою чоловік, ласкаво примруживши допитливі очі, ви-йшов з-за столу навстріч, погис-руку і певно лишився задоволе-ним оглядом:

— Так оце ви і є Гетьманець? Козак, справжній козак. На здо-ров'я не скажеш?

— Слава богу, ні. Є ще порох в порохівницях.

Микола Олександрович засмі-явся:

— Ви, кажуть, родом з бузьного Елісаветградського повіту.

— Звідти...

— Давно там не були?

— Від початку війни...

— А мені випало там побувати в 1920 році. Іздив з Луначарським і Калініним. Незабутня була поїз-ка. Таких степів, як у вас, мабу-ть, немає нідесь. Через два чи три ро-ки після цієї подорожі прочитав

якоюсь в одного нашого белетри-ста, що степи довкола Елісаветгра-да такі широкі, що в ньому одно-го разу заблудилася коліна між-народного автопробігу... І знаєте, подумалося — а й справді цілком можливо. Така просторість дово-ла, тільки шумовиння хлібів та трав ген до горизонту. Мабуть, збудувалися за рідним краєм?

— Ніде правди діти, Микола Олександровичу, тягче додому...

— Розумію... Я ж і сам украї-нець, — засміявся приязною ус-мішкою.

— Знаю: читав колись Ваш на-рис про Шевченка.

— Он які! Оце так втішили... А я, каюсь, гадав, що ви крім меди-цини, нічим не цікавитесь... Хоча, якщо підходити не утилітарно, то в медицині і літературі дуже ба-гато спільного. І те й інше, як ка-зав небіжчик Чехов, вимагають чистоти помислів і душі... Шевчен-ко — моя ще юнацька любов. А вона, як відомо, на все життя. Такої долі чоловік! І такого вибу-хового таланту...

Заговорилися допізна. Миколу Олександровича цікавило все: умови, в яких доводиться працю-вати, кількість обслуговуючого медперсоналу, боротьба з епіде-міями, наявність профілактичних заходів, плани на майбутнє.

(Далі буде).

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

СЕРЦЮ БЛИЗЬКЕ

Про все це щиро і тепло роз-повідатиме у книжці спогадів наш земляк письменник Юрій Мокрієв. Називається вона просто і хвилююче — «Так близько...» (Видавництво «Радянський пи-сьменник», Київ, 1974 р.). Ос-татнім часом в нашій літера-турі з'являється все більше і більше мемуарів. Ветерани, за-плечима яких великий досвід прожитого, ностіають поді-литися баченням, розповіді про події, безпосередні учас-никами яких самі були. На до-лю багатьох з них випали гро-мадянська війна з їх зв'язж-ністю, героїчна відбудова і не менш героїчні п'ятиріччя, а

дій, багато бачив на своєму шляху, зустрічався з незабутніми людьми і про все це веде мову в своїй книжці.

Око письменника гостре, спо-стережливе, пам'ять закарбувала виразні деталі, і спогади стано-лять справді єдине художнє поло-но, де доля хлопчини з Новоми-города сприймається, як доля ри-дового сина Вітчизни, що талант свій і працю присвятив людям. Ав-тор яскраво передає незабутні вра-ження від революційних подій у далекій провінції, показує, як ско-лихнувся народ, почувши дзвінкі по-лумні слова про мир і землю, як потягнулися білязкі діти до науки і культури, як червоноармі-єць Яків Чаруга врятував хлопця від біди, коли потрапивши воєн-н скруту, супроводжуючи від київ-ських арсеналів вагон набоїв на фронт комдиву Котовському, як почалася робота на тому ж «Арсе-налі» і як з'явилася перша п'єса, і

ШАХИ

Чемпіон визначився

Тринадцять днів у спортивному за-лі Кіровоградського заводу трактор-них гідроагрегатів тривала особиста першість області з шахів.

Добре провів ігри спартаківець з Кірово-града кандидат у майстри спорту Георгій Дубівка. Він набрав 9 очок із 12 можли-вих і завоював звання чемпіона. На дру-гому місці робітник заводу «Червона зір-ка» представник спортивного клубу «Зір-ка» кандидат у майстри спорту Олег Князєнко. Третім призером став член то-варства «Колос» кандидат у майстри Валерій Шостак. У нього 8 очок.

ФУТБОЛ

«Шахтар» — володар кубка

На стадіонах області понад два мі-сяці тривали змагання на кубок Кі-ровоградщини з футболу. У фіналі, який відбувся на олександрійському стадіоні «Шахтар» господарі поля зустрілися з командою факультету фізичного виховання Кіровоградсько-го педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна.

Матч закінчився з рахунком 2:1 на ко-ристь «Шахтаря», який втретє відкрив володарем почесного трофею. Олександр-ійці нагороджені дипломом першого ступ-еню і кубком обласного комітету по фі-зичній культурі і спорту, який залишилися у них назавжди.

В. ШАБАЛІН.

Іванкові ЛАВРОВУ здавна подобаються творини. Ще в школі вирішив, що поїде відпочивати влітку до обласного табору юних натуралістів. А коли прийшов, відразу ж пош-рився доглядати за косяками. Протягом змін хлопчик по-дружився з ними.

Фото Л. ЮДІНОТ.

Вприрода: ми

СТАТИСТИЧНІ дані стверджують: площа сільськогосподарських угідь на Україні щороку зменшується, лише однієї ріллі убуває 37,5 тисяч гектарів. Такий же про-цес проходить і на Кіро-воградщині.

Хто з нас не пам'ятає, як, скажімо, зовсім неда-во поле біля Кіровограда починалось там, де тепер автовокзал? Там недовго колись росло пшениця, цілі соняшники. Хто не пам'ятає того, що землі біля Лелеківки не поре-різана широка стрічка авто-шляху.

Цього процесу не зупинити. Ми й далі будуватимемо нові міста, заводи, автокавітарії, шахти. Бо це в інтересах роз-витку нашої держави. Але до-землі потрібно ставитися бере-жливо. І наша розмова з тобою, молодий друже, йти-ме про таку проблему, як ерозія землі.

В українському радянсь-ко-му енциклопедичному словни-ку читаємо: «Ерозія ґрунту — руйнування ґрунту водою, що стікає по схилу (водна еро-зія) або вітром (вітрова еро-зія). Водна ерозія призводить до розмивання і змивання ґрунту, до утворення ярів, а вітрова — до розвіювання і видування найродючішого верхнього шару ґрунту».

Та й не тільки це! А як не зауважують, а іноді й зов-сім зникають навіть річки!

У 1967 році ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР прийняли постанову «Про невідкладні заходи по за-хисту ґрунту від вітрової і водної ерозії». Найперш необхідним було створюва-ти позахисні і прирощув-ні лісопосадження. Ця справа великої державної ваги успішно здійснюється й у нас, на Кіровоградщині. І активну участь у ній беруть комсомольці, мо-лодь.

В колгоспі імені Леніна Но-вомиргородського району є глибокий і широкий яр. Він, розгалужуючись, щороку «з'їдає» все нові і нові гекта-ри родючої орної землі. Дуже згубним для нашої держави полів, для городів були весні-ні паводки, повені в час зливи. Вода забирала все — і хліба, і городи. Після війни мо-лодь села у верхів'ях яру по-садила ясени, клени, дуби, дбайливо доглядала їх. Тепер того місця й не пізнати. В мо-лодому лісі — чимало птаства, водяться дикі кабани і кози, куріпки, чимало є зайців. Та головне в іншому — лісок не-

репний шлях розмивання родючих земель, більше не-має глибоких паводків. І що це дуже цікаво — навколо степового яру створили своє-рідний мікроклімат. Врожаї на полях навколо ліска буд-ьякий рік на кілька центнерів вище, ніж на інших.

Прирощувати лісопосадження не лише скріплюють, вони й

ни. Зрозуміло, що за рік, за два вони не вкриються лісами.

Погляньмо на сади Кі-ровоградщини. Всі вони, як правило, розміщені в степах. Для них відведені й відводяться найкращі орні землі, багаті на чо-рноюзем. Мені довелося по-бувати на сади батьківщини Т. Г. Шевченка. У селі Моринців колгоспний сад, більш ніж на 100 гектарів, розміщений на схилі ярів.

Сироби освоєння схилів є й у нас. Колгосп імені ХХІІ з'їзду КПРС Ново-миргородського району на площі 10 гектарів провів терасування. На терасах висаджено горіхи. Біль-шість деревець добре при-жилися.

ЦІКАВО, подальшайно по-трібну роботу проводять

науковці Веселих Боконьськ Долішнього району. Вони ви-прошують саджанці фунда-торів, що плодородить вже на другий рік. Саджанці з Веселих Боконьськ в першу чергу поселяються в ті райо-ни, де проводять гірничі ро-боти. Там частину земель ре-культивують, а на частині, здавалося б зовсім непридат-них, висаджують фундук. І він приживається, росте.

Небагато у нас на Кіро-воградщині річок, зате ставки і не злічити. На берегах ба-гатьох насаджено верби, осо-кору.

Тут чисте повітря, прозора тепла вода, сонце. Однак, до-дінити ще далеко! Бо є і такі водойми, що перетворилися у болота. Спорудили дамби на-спіш, не зробили спуску — во-да прорвала перешкоду і пішла далі. 6 м і такі ставки, де обійшли берегами і ні за що не дачеписи. Бо немає ні де-ревця, ні кущика. А на де-яких, де пробують спочатку щось посадити, а потім на-до ж місце женуть худобу на водопій... Що залишається там, не пажко згодатися! Це можна сказати про береги Висли, Стихуки, більшість на-ших річок.

Обсадити ставки вербами, осоками, вільхами — хіба це не потрібно?

У своїй доповіді «П'ят-десять років великих пере-мог соціалізму» Генераль-

ний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнев сказав: «Ха-зяйське, дбайливе вико-ристання природних ре-сурсів, турбота про зем-лю, про ліс, про ріки і чисте повітря, про рослин-ний світ — усе це наша кровна комуністична спра-ва. Ми повинні зберегти і прикрасити нашу землю для нинішніх і майбутніх поколінь радянських лю-дей».

Перед нами, друзі, ще одна цілина, це ряд важ-ливих проблем. Ставаймо ж до єдиної розмови про них, і до єдиної роботи.

І хто любить рідну приро-ду, хто хоче бачити нашу землю прекрасною — під-даймо їй свої знання, доброту серця, уміння, силу своїх рук — і вони віддячать нам щедрими дарами, своєю красою.

Микола СТОЯН,
член обласного літ-об'єднання.
Новомиргородський район.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

ЖУДИ ПИТИ ВЧИТИСЯ

ОНИКІВСЬКЕ
СІЛЬСЬКЕ
ПРОФЕСІЙНО-
ТЕХНІЧНЕ
УЧИЛИЩЕ № 7

ПРОВОДИТЬ НАБІР УЧНІВ

НА 1974—75

НАВЧАЛЬНИЙ РІК

ДЛЯ ПІДГОТОВКИ:

— трактористів-машиністів широкого профілю (строк навчання 2 роки); трактористів-машиністів третього класу (строк навчання 1 рік); майстрів-наладчиків тракторів (строк навчання 6 місяців); трактористів для роботи на тракторах Т-150 і Т-150К (строк навчання 3 місяці).

Приймаються юнаки і дівчата віком від 15 років з освітою за 8—10 класів.

На спеціальність трактористів для роботи на тракторах Т-150 і Т-150К приймаються трактористів-машиністів з направленнями колективів, радгоспів та інших організацій і без направлення. За ними зберігається середній зарплаток за місцем роботи, а в училищі вони одержують стипендію (20 карбованців на місяць).

Випускники десятих класів і воїни, звільнені в запас, навчаються за скороченою програмою і одержують стипендію в розмірі 85 карбованців на місяць.

Учні забезпечують безкоштовно гуртожитком, спеододом, триразовим харчуванням, вони одержують стипендію.

Початок занять з 25 серпня і далі — в міру комплектування груп.

Для вступу в училище потрібно подати: заяву на ім'я директора училища, автобіографію, паспорт або свідоцтво про народження, свідоцтво про освіту, довідку з місця проживання і про склад сім'ї, характеристику зі школи, медичну довідку про профілактичні інфекції, чотири фотокартки (3х4 сантиметри).

Адреса училища: 317451, Кіровоградська область, Маловисківський район, с. Онківське.

ДИРЕКЦІЯ.

УЛЬЯНОВСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 11

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

на 1974—75 навчальний рік

з спеціальностей: муляри-монтажники конструкцій, столяр-паркетник, слюсар-вентиляційник, штукатур, облицювальник-плиточник зі строком навчання 1 рік; муляри-штукатури, облицювальник-плиточник-мозаїст, столяр-тесляр зі строком навчання 2 роки.

В училище приймаються юнаки і дівчата віком 15—20 років з освітою 8—10 класів.

Учні знаходяться на повному державному утриманні: забезпечуються гуртожитком, харчуванням, одягом і в період навчально-виробничої практики одержують 33 проценти від заробленої суми.

Зарховані в училище зможуть відвідувати загальноосвітню школу робітничої молоді — 9—11 класів. Ті, хто закінчить училище з відзнакою, може бути направлений на навчання в будівельні середні і вищі навчальні заклади.

В училищі працюють гуртки: художньої самодіяльності, предметні, технічні, спортивні секції, курси мотоциклістів.

Період навчання в училищі зарховується в трудовий стаж.

Початок навчання в училищі з 1 вересня 1974 року.

Вступникам необхідно подати такі документи:

заяву на ім'я директора училища, автобіографію, паспорт або свідоцтво про народження, документ про освіту, довідку з місця проживання з зазначенням складу сім'ї, характеристику зі школи, чотири фотокартки розміром 3х4 см, довідку про профілактичні щеплення.

Документи приймаються в канцелярії училища.

Адреса училища: смт. Ульяновка Кіровоградської області, вул. Леніна, 21.

ДИРЕКЦІЯ.

КІРОВОГРАДСЬКЕ СЕРЕДНЄ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 2 ПРОВОДИТЬ ПРИЙОМ УЧНІВ

на 1974—1975 навчальний рік

На трирічний строк навчання приймаються юнаки та дівчата 1958—1959 років народження з освітою за 8 класів для підготовки: столярів будівельних; малярів будівельних; штукатурів-лицювальників-плитковиків; слюсарів-вентиляційників по виготовленню деталей вентиляційних систем.

По закінченні училища учні одержують диплом про середню освіту і спеціальність.

З дворічним строком навчання для підготовки: малярів-штукатурів; столярів-теслярів.

З річним строком навчання для підготовки: мулярів; малярів; облицювальників-плитковиків, мозаїстів.

Приймаються без вступних екзаменів юнаки і дівчата віком 15—20 років з освітою за 8, 9, 10 класів і звільнені в запас воїни.

Зарховані на навчання забезпечують гуртожитком, парадним і робочим одягом, триразовим харчуванням, підручниками. Вони одержують третину сум, зароблених ними на виробничій практиці. Час навчання в училищі зарховується в трудовий стаж.

Училище має новозбудований, добре устаткований комплекс, в якому є кабінети і лабораторії, учбові майстерні, спортивний та актовий зали, спортивне літнє містечко.

При училищі в вечірній школі, діють гуртки технічної творчості, художньої самодіяльності, спортивні секції. Випускники-відмінники мають право вступати до вищих і середніх учбових закладів на пільгових умовах, а також можуть бути направлені у вищі і середні учбові заклади професійно-технічної освіти, де навчання проводиться при повному державному забезпеченні.

Юнаки, які проходять трирічний строк навчання, до закінчення та на рік після закінчення училища отримують відстроку від призову до армії.

Вступники подають особисто або присилають заяву із зазначенням обраної професії, автобіографію, характеристику, свідоцтво про народження (оригінал) або паспорт (подати особисто), довідки з місця проживання і про склад сім'ї, медичну довідку (форма № 286), 8 фотокартки розміром 3х4 см. Початок навчання 1 вересня 1974 року.

Адреса училища: 316026, м. Кіровоград, вул. Червонозорівська, 23. Іхати: тролейбусом № 2 до зупинки «Буддеталь», автобусами №№ 2, 14, 15 до зупинки «Мічуріна», № 29. Телефон 2-38-49.

ДИРЕКЦІЯ.

КІРОВОГРАДСЬКЕ ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 4

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1974—1975
навчальний рік

для навчання з таких спеціальностей:

швей-мотористи — строк навчання 1 рік; кравець верхнього одягу (2 роки); закрійник верхнього одягу (3 роки); в'язальниця панчішно-шкарпеткового виробництва (1—2 роки); перукарі широкого профілю (1,5 року); швець (3 роки).

В училище приймаються юнаки і дівчата віком 14,5—20 років, з освітою за 8—10 класів.

Учням виплачується стипендія: в розмірі 18 карбованців — вступникам з восьмирічною освітою, з середньою освітою — 30 карбо-

ванців, відмінникам навчання — на 25 процентів вище. Під час проходження виробничої практики доплачується до стипендії 33 проценти від заробленої суми.

Прийом учнів на строк навчання 1 рік, для роботи після закінчення училища на Кіровоградській швейній фабриці, фабриці «Україна», Дніпропетровській фабриці ім. Володарського, проводиться без направлення чи за направленнями фабрик.

Прийом учнів на строк навчання 2 роки і більше, для роботи після закінчення училища на фаб-

риці «Індішн», в райлобут (міськпобут) комбінатах області проводиться із міської і сільської молоді за направленнями цих підприємств.

Училище гуртожитком не забезпечує.

Початок занять 1 вересня 1974 року.

Вступники повинні подати такі документи: заяву на ім'я директора, направлення на навчання, паспорт або свідоцтво про народження подаються особисто, атестат (свідоцтво) про освіту в оригіналі, довідку з місця проживання, характеристику зі школи чи підприємства, 4 фотокартки розміром 3х4, медичну довідку.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Гоголя, 79.

ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ.

КІРОВОГРАДСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ ОБЛПОБУТУПРАВЛІННЯ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

на 1974—1975 навчальний рік

для підготовки кваліфікованих робітників таких професій:

закрійники чоловічого, жіночого та дитячого верхнього одягу і суміжна професія — закрійник жіночого плаття та чоловічих сорочок.

Приймаються кравці з досвідом роботи не менше 3 років та освітою 8—10 класів.

Строк навчання 12 місяців.

Закрійник жіночого плаття та чоловічих сорочок. Приймаються кравці з досвідом роботи не менше 3 років та освітою 8—10 класів. Строк навчання — 11 місяців.

Перукар широкого профілю і суміжна професія — приймальник широкого профілю, що очолюватиме роботу комплексних прий-

мальних пунктів. Приймаються особи з освітою 10 класів. Строк навчання 19,5 місяців.

В'язальниця по виготовленню та ремонту чоловічих, жіночих і дитячих трикотажних виробів. Приймаються особи з освітою 8—10 класів. Строк навчання — 18 місяців.

Крім того, протягом двох років в училищі підготовляються ще такі професії:

кравець чоловічого, жіночого та дитячого верхнього одягу і суміжна професія — художник-штудкування тканин: фотограф (з оволодінням закінченого комплексу робіт по виготовленню портретних, репортажних, сюжетних, пейзажних, етюдних знімків); годинникар-гравер (з оволодінням ремонту годинників всіх систем і граверних робіт); заготовач-пошивальник по індивідуальному пошиттю та ремонту взуття і суміжна професія — ремонтник чоботів і сумок; закрійник-шалочник по виготовленню чоловічих і дитячих головних уборів і суміжна професія — пошиття жіночих головних уборів.

На навчання приймаються особи обох статей віком від 16 до 35 років. Час навчання в профтехучилищі зарховується у загальний трудовий стаж. Учні одержують стипендію (20 карбованців на місяць), а іногородні — ще й квартири.

Вступники особисто подають на ім'я директора училища заяву, направлення місцевого побутового комбінату із зазначенням обраної професії, автобіографію, характеристику, свідоцтво про народження (оригінал), документ про освіту, довідки з місця проживання і про склад сім'ї, медичну довідку (форма № 286), три фотокартки (3х4 см).

Документи приймаються до 25 серпня.

Адреса училища: 316013, м. Кіровоград, 13, провулок Велико-виськівський, 2, телефон 3-20-17. Іхати автобусами №№ 5, 8, 19; тролейбусами №№ 1, 2, 3, 4 до зупинки «Автовокзал».

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316030. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35 відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патрістичного виховання та спорту — 2-46-57.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

26 п'ятниця

ПЕРША ПРОГРАМА. 16.20 — «Російська мова». (М). 17.05 — «Чотири танкісти і собака». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 15 серія. (Польща). 18.00 — «Кіровоградщина живе». (Кіровоград). 18.15 — Кольорове телебачення. Для дітей: «Весела карусель». (М). 18.25 — «Москвичі і ленинградці змагаються». (М). 18.55 — «Говорять депутати Верховної Ради СРСР». (М). 19.15 — «Призначення». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 4 серія. (М). 20.30 — Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (К) — «Кайрат» (Алма-Ата). (Кіїв). 21.15 — Програма «Час». «На сесії Верховної Ради СРСР». (М). 21.45 — «Інтербачення». Кольорове телебачення. «Артлето». Естрадна програма. (Ленінград). 23.25 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.45 — Наша афіша. (К). 16.50 — До 30-річчя визволення Івано-Франківська від німецько-фашистських загарбників. «Шляхами бойової слави». (Львів). 17.30 — «Орбіта дружби». (Дніпропетровськ). 18.00 — Реклама. оголошення. (К). 18.30 — Для дітей. «Павлівські казки». (Кіровоград на Республіканське телебачення). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Кольорове телебачення. Першість СРСР з футболу. «Динамо» (К) — «Кайрат» (Алма-Ата). І тайм. (К). 20.15 — «Пісня в солдатським строю». (Львів). 21.00 — «На добраніч, діти!». (К). 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — Вистава Білоруського державного академічного театру ім. Я. Купали. В перерві — «На ланах республіки». Вечірні новини. (К).

27 субота

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для школярів. «На призи клубу «Шкіряний м'яч». (М). 10.00 — «Інтербачення». Кольорове телебачення. «Розповіді про російських художників». (К. Брюльов). (Ленінград). 10.30 — «Призначення». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 4 серія. (М). 11.45 — Музична програма «За листами глядачів». (М). 12.15 — Кольорове телебачення. «Поезія». (М). 12.35 — «Діти вас, батьки!». (М). 13.05 — «Інтербачення». Кольорове телебачення. Концерт Чукотсько-ескімоського ансамблю «Ергі-рон». (М). 13.35 — Кольорове телебачення. «Більше хороших товарів». (М). 14.05 — «Інтербачення». Кольорове телебачення. «Вісники». (М). 14.35 — Художній фільм «Чужі». (М). 15.30 — «Здоров'я». (М). 16.00 — Кольорове телебачення. Спортивна програма. (М). 16.30 — Кольорове телебачення. Вам відповідає голова держкомітету по цивільному будівництву та архітектурі при Держбуді СРСР Г. Н. Фомін. (М). 17.00 — Кольорове телебачення. «У світі тварин». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 18.45 — Кольорове телебачення. «Діти Країни Рад». Телевізійний документальний фільм. (М). 19.20 — «Говорять депутати Верховної Ради СРСР». (М). 19.35 — Кольорове телебачення. «Пісня-74». (М). 20.05 — Кольорове телебачення. Телеспектакль. О. Пушкін. «Єгипетські ночі». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Кінопапирас». (М). 23.00 — «На стопах «Голубого воїника». (М). 23.40 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.55 — Наша афіша. (К). 10.00 — Першість СРСР з футболу. «Зоря» — «Динамо» (Тбілісі). ІІ тайм. Відеозапис. (Вороніжград). 10.45 — «Срібний черевичок». Вистава. (Одеса). 12.30 — «Колос і вогонь». (К). 13.00 — «Наука виробничтву». (Дніпропетровськ). 13.30 — «За накресленнями ХХІХ з'їзду КПРС». «Сільські обрії». (К). 14.10 — «Чиста криниця». (Харків). 14.30 — До 30-річчя визволення м. Львова від німецько-фашистських загарбників. «Шляхами бойової слави». (Львів). 15.30 — «Сім'я». (Донецьк). 16.40 — «Екран передового досвіду». (К). 17.00 — «Я завжди усміхаюсь». Вистава. (Запоріжжя). 19.30 — Програма «Вісті». (К). 20.00 — Кольорове телебачення. Вечір наукового кіно. (К). 20.50 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «На ланах республіки». (К). 21.35 — «Картковий будиночок». Художній фільм. (К). 23.00 — Вечірні новини. (К).